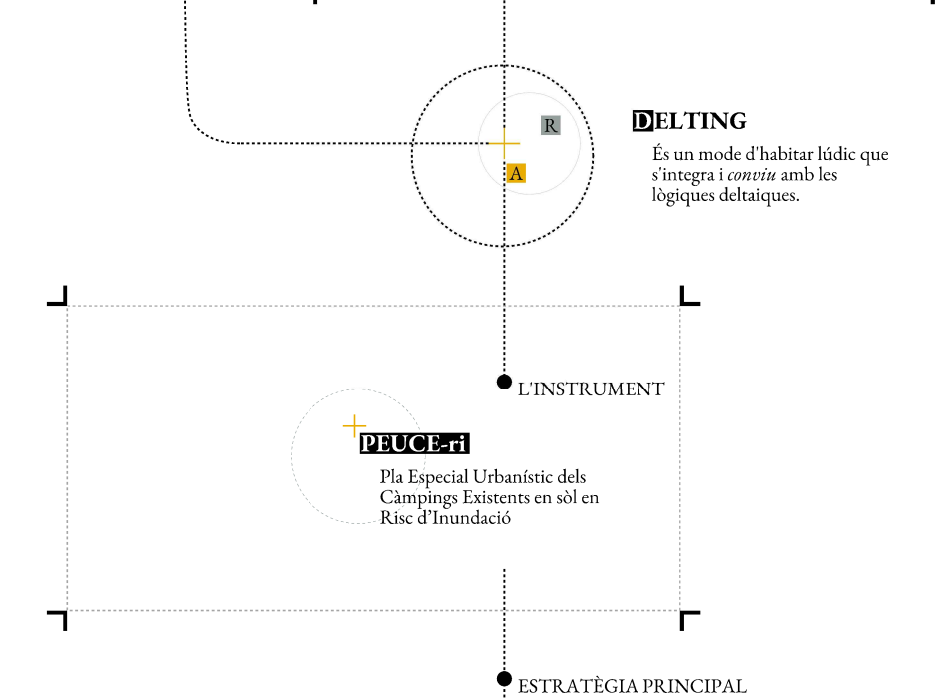
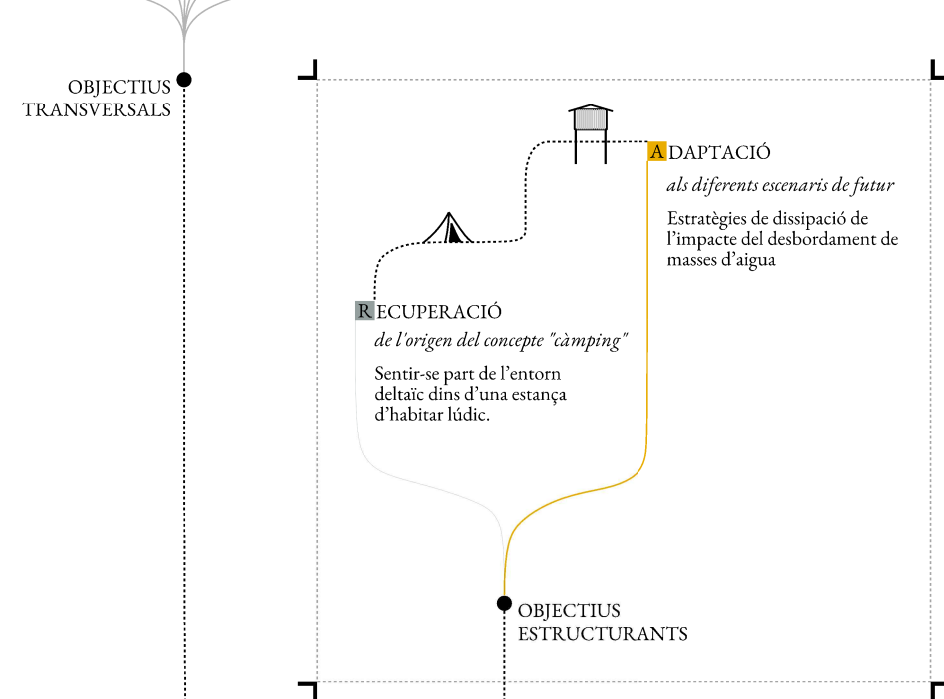
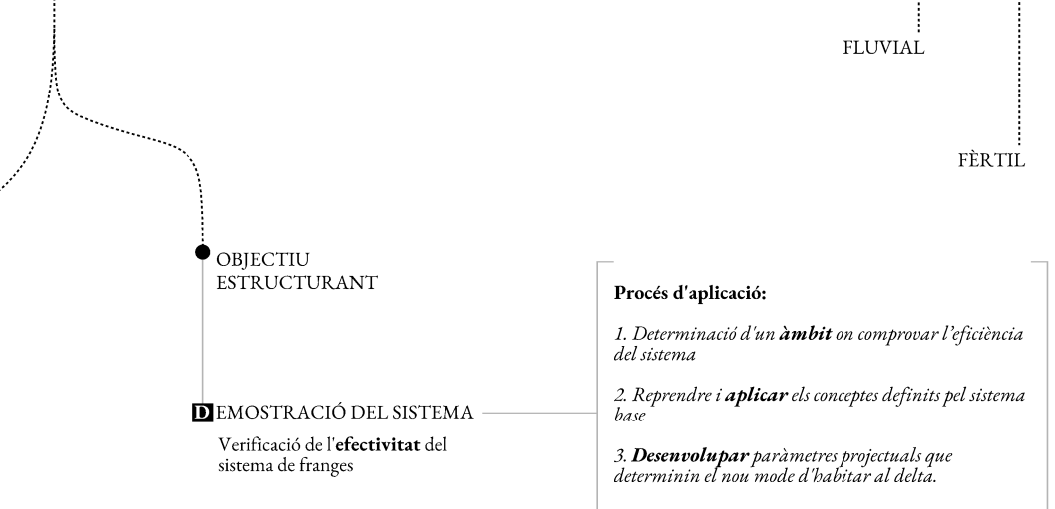

- A PROFITAMENT DE RECURSOS EXISTENTS
- B PRIORITZAR EL VALOR NATURAL DELTAIC
- C CONTEMPLACIÓ DE FUTURES VARIACIONS URBANÍSTIQUES
- D RENCAMENT DE L'ESTACIONALITAT
- E EVALORITZACIÓ ECONÒMICA
- F IMPLICACIÓ DE LES ENTITATS AFECTADES

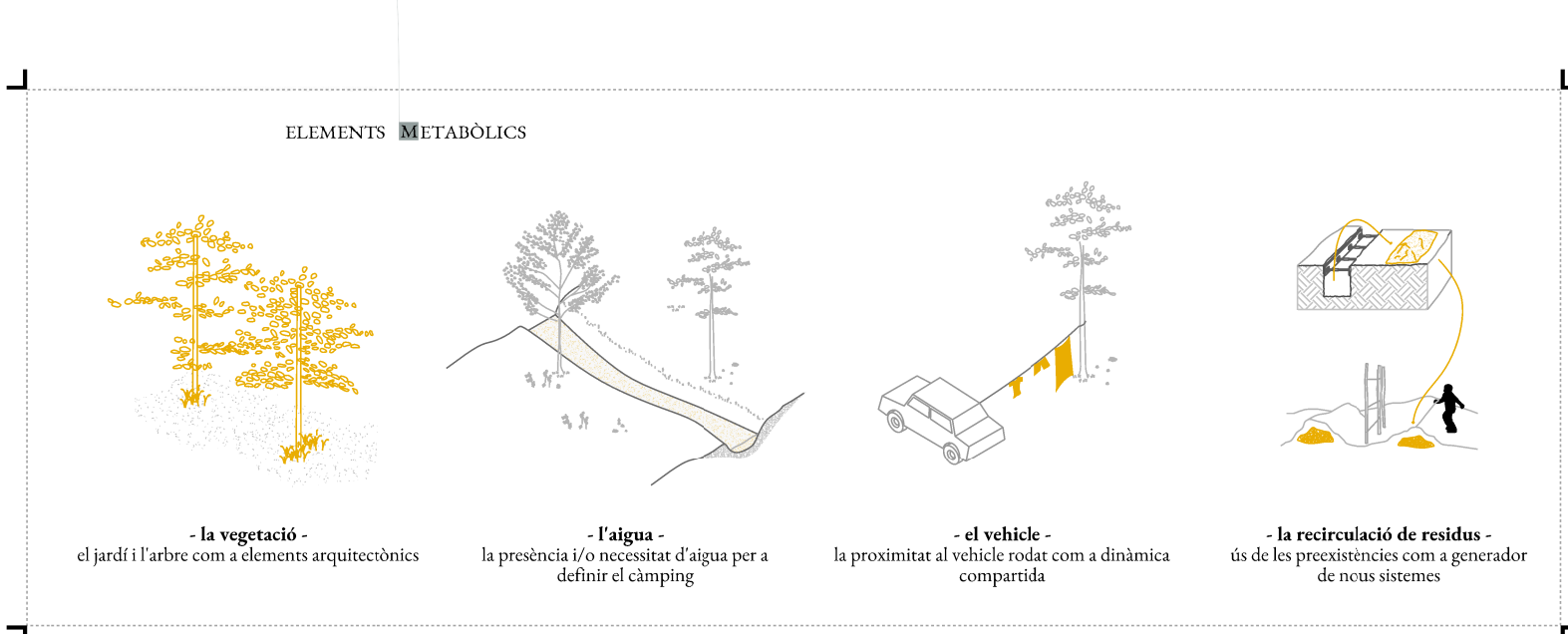

FRANJA EVOLUTIVA ESPONJAMENT SISTEMA DE FRANGES FRANGES ESTABILITZADES FLUVIAL FERTIL

APLICACIÓ DEL PEUCE-ri A TRAVÈS DEL SISTEMA DE FRANGES

Càmping "Els Pins"
 una propietat dividida en 3 fragments
 132 bungalows a traslladar
 50 % de la superfície afectada per la franja d'esponjament

MARC TEÒRIC

- estructura del projecte -
 de la definició d'un pla especial fins el disseny d'un nou model de càmping basat en el delting

DELTING

maria f. herreró + andrea garcía
 marq etsav 22/23

El projecte sorgeix de l'inquietud per fer compatibles les lògiques deltaïques amb l'habitar lúdic temporal.

Cada estiu la població de Malgrat de Mar incrementa fins a un 26% al llarg de tot el seu front marítim i el territori deltaic. Els vuit càmpings que es situen en aquest punt practiquen un model habitacional que s'allunya del concepte original de "estança temporal en contacte amb l'entorn", fent que els diferents hàbitats del delta entrin en fricció. Tota la infraestructura necessària per a satisfer les comoditats del turista s'arrisca no només a decreïxer brusquement fins a desaparèixer, sinó a malmetre un entorn natural de gran valor paisatgístic i ambiental.

Un sistema de franges

Per tot això, resulta adequat buscar la manera de fer que aquest lloc, altament amenaçat per la pujada del nivell del mar i per les cada vegada més freqüents torderades, pugui adaptar-se a un futur difícilment predicible, a l'hora que pugui ser capaç de dialogar amb les situacions territorials que el caracteritzen. **Recuperar el concepte de "càmping" i adaptar-se als diferents escenaris de futur són, per tant, els objectius estructurants del projecte**, tenint, a més, com a propòsits transversals prioritzar el valor natural deltaic, aprofitar els recursos existents i implicar als usuaris en la gestió dels seus residus.

Aquestes situacions d'emergència condueixen a elaborar una sèrie de directrius capaces d'adequar els càmpings existents en un model habitacional lúdic, resiliènt i respectuós amb el medi ambient, a l'hora que garanteixi la seguretat de totes les persones usuàries. Es defineix, per tant, un Pla Especial Urbanístic que reguli els Càmpings Existents situats en sòl en risc d'inundació (PEUCE-ri). Serà aquest **l'instrument** imprescindible per aplicar la principal estratègia projectual: **el sistema de franges**.

Amb la premissa inicial del canvi constant del paisatge, s'articula un sistema de franges que dibuixa les diferents arquitectures que se'n puguin derivar a partir d'hipòtesis de futur. És a dir, un sistema que planteja el tauler de joc en el què uns condicionants funcionen com a reguladors de la relació entre el càmping i el delta. Així doncs, existirà una franja estabilitzadora del procés periòdic de les "torderades", a més de dues franges evolutives que amortitzen el mutu impacte que existeix entre el camp agrícola (franja evolutiva fèrtil), el càmping i el mar (franja evolutiva d'esponjament). Partint d'aquesta diferenciació entre franges, i basant-nos en la decisió de consolidar una mota que segueixi el curs del Rec de Viver, es comença a donar una nova forma al territori. Les franges evolutives són zones d'esponjament on els límits entre allò natural, artificial, públic i privat són més variables i imprecisos que, pel contrari, tots aquells camins paral·lels a la nova mota. Per tant, es diferencien tres tipus de camins: camins estabilitzats, camins evolutius i, com a resultat, un camí de trobada que esdevé mota.

Disseny del cas més desfavorable

El resultat de l'aplicació del PEUCE-ri és la generació d'uns càmpings que caminen. És a dir, un projecte que es regeix pels canvis naturals del delta i que, per tant, ha d'estar definit des dels processos que això suposa. Per tant, es decideix actuar sobre el que és el cas més desfavorable per la seva condició de **proximitat a la mar i pel fet d'estar fragmentat per dos nous camins estabilitzats**.

El *Càmping els Pins* es converteix doncs en l'escenari sobre el qual es posa a prova el Pla Especial. En aquest sentit, i continuant amb la voluntat de recuperar la temporalitat en l'habitar lúdic, es decideix projectar en primera instància des dels processos metabòlics que comportin unes transformacions físiques.

El paisatge del càmping serà el resultat de la manera en què els seus habitants fan ús d'ell: la gestió d'aigües i residus, la manera en què es mouen i les seves maneres d'apropiar-se de l'espai per a romandre en ell. Tot això porta a entendre l'habitabilitat en múltiples escales i, per això, sorgeix la necessitat de diferenciar quatre aspectes imprescindibles per a entendre un càmping, tots ells interconnectats entre si, que definiran l'anatomia del projecte.

ESTRUCTURA _ Tot i que actualment es tracta d'un aspecte no premeditat en l'arquitectura del càmping, l'estructura té el potencial de fer conviure el delta amb l'activitat turística. Per això, i amb l'intenció de mantenir la postura d'una mínima intervenció, s'estableix un ordre superior que organitza i guia de manera desapercibuda mitjançant la tipologia i ubicació de la vegetació. Es reconfigura l'estructura del càmping per tornar a centrar l'importància en l'ombra de l'arbrat com a espai de descans i protecció. Serà **la distància entre aquesta vegetació** la que deixarà intuir la diferenciació entre un camí o un lloc de descans.

RECINTE _ Resulta determinant trencar la barrera que actualment suposen els límits per a així donar continuïtat a les característiques de l'entorn i generar una continuïtat amb el parcel·lari agrícola del seu voltant. El que fins ara és una frontera en quant a interacció de l'usuari amb la natura, es preveu com un lloc d'intercanvi que permeti al turista ser conscient de la delicadesa del paisatge on es troba. Alhora, la seguretat i la protecció a l'hora de dormir han d'estar garantides, per la qual cosa sempre hi haurà un impediment físic encara que franquejable entre el càmping i l'espai públic, ja sigui un camí o la platja.

PAVELLONS _ Donada la seva arquitectura rígida i permanent, es decideix reaprofitar tota la infraestructura que pertany avui dia als càmpings per a donar aixopluc a aquelles activitats que a l'aire lliure no és possible realitzar. D'aquesta manera, es conserva el seu atractiu com a punt neuràlgic i se'ls converteix en part indispensable dels elements arquitectònics que permeten gestionar els recursos i residus necessaris per a proporcionar una habitabilitat sostenible. Amb aquesta intervenció el que es pretén és visibilitzar allò que està premeditadament ocult i que comporta una manca de conscienciació sobre els residus que generem.

UNITAT HABITACIONAL _ A manera no només de conclusió sinó d'última comprovació del sistema, es practica un exercici de disseny de les unitats habitacionals. Totes les premisses fins al moment exposades van posar en relleu la necessitat d'entendre l'hàbitat temporal com un acte que ha de ser **comunitari**. És a dir, que pel fet de ser una arquitectura que genera uns residus diaris, es podria nodrir de la seva relació amb altres unitats per a optimitzar la gestió d'aquests. Així és com s'aconsegueix recuperar la condició de nomadisme i itinerància que li és pròpia a l'acte d'acampar. El disseny d'una possible unitat residencial ve donada per aquesta sèrie d'objectius i condicionants, permetent al visitant reduir la seva petjada sobre el delta, a més de tornar a participar del què és el procés de construcció del seu propi espai.